

ГЛАВА VII.

ПРИНЕСЕНИЕ-ТО НА МЛАДЕНЕЦА ИСУСА ВЪ ХРАМА.

Осемь деня подиръ рождение-то, извършили надъ Младенеца обряда на обрѣзание-то и нарекли Го Иисусъ—ими, което Му было дадено отъ Ангела още прѣди зачатіе-то Му.

Подиръ четиридесять дни, трѣбвало, по закона Моисеовъ, родители-тъ да приносятъ новорожденно-то си мъжско дѣте въ храма Іерусалимскый и, като первенецъ, да го посвѣщаватъ Богу, а послѣ да го откупуватъ съ жертвъ. Богаты-тъ приносили въ жертвъ агънцы, а сиромасы-тъ два гълъба. Тоя законъ да посвѣщаватъ Богу первенцы-тъ былъ установенъ отъ Моисея за воспоминаніе на онакъ ноцъ, когато Израилтяне-тъ ся освободили отъ робство-то Египетско чрѣзъ избіеніе-то на всички-тъ първенцы Египетскы.

За да изпълни тоя законъ, Прѣчиста-та Майка отишла въ храма Іерусалимскый съ Отроче-то си. Но Дѣва Марія, ако и да происходила отъ великы-тъ царю Давида и Соломона, не могла да принесе жертвъ, какъвто приносили богаты-тъ человекы; тя принесла само два гълъба. Безъ да ся срамя отъ сиромашіѣ-тъ, тя прѣдставила свое-то смирено приношеніе.

Въ Маріѣ ный видимъ найпрѣкрасенъ примѣръ отъ смиреніе. На мнозина не бы ся показвала толкъ тежка сиромашія-та, ако не бы имъ мѣшала гордость-та да ѣхъ прѣносятъ. Богатство-то отъ само себе не е достоинство, както и сиромашія-та не е порокъ. Само добродѣтели-тъ можтъ да возвысятъ человекъ, а пороцы-тъ да го унижатъ.